

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

25 Bravium beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

264 *Domus aeternitatis. Consideratio*
labore, sudore, sanguine: sine illo enim
licet dives sim, pauper sum: quocum, li-
cet pauper sim, dives sum: *Est quasi di-*
ves, cum nihil habeat, est quasi pauper, cum
in multis divitiis sit. Proverb. c. 18. 7.
Omnis enim copia, qua Deus meus non
est, egestas mihi est. S. Aug. med. c. 18. O
Domine, thesaurus meus unicuique & om-
nia? *Quid mihi est in caelo, & a te quid*
volui super terram? Defecit caro meo, &
cor meum, Deus cordis mei, & pars mea
[thesaurus & haereditas mea] Deus in
aeternum. Psal. 72. 25.

CONSIDERATIO XXV.

Bravium beatæ aeternitatis.

Qui in stadio currunt, omnes quidem cur-
runt; sed unus accipit bravium.

1. Corinth. c. 9. 24.

13. Junii.

I. **Q**uarta parabola, sub qua felicitatem aeternam adumbrat S. Paulus, est *bravium*; quod currentibus proponebatur, & ab uno celeritate cursu alios superante, reportabatur. *Nescit*

ait idem Apostolus, quod ii, qui in stadio currunt; omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium. l.c. Adverte Doctorem Gentium hoc loco nomine bravii, intelligere æternam beatitudinem; ad quam, totius vitæ nostræ brevissimæ cursus, assiduè dirigendus est. Hoc bravium est summi pretii & maximum; sic enim decet brabeuten Deum, qui bravium proponit: Principes & Reges ad metam currentibus, aut ad scopum jaculantibus, bravium sæpe non magni valoris proponunt; sed Deum magnum, magna decent congiaria & præmia: est enim Rex infinitæ Majestatis & magnificentiæ: *Elevata est magnificentia tua super cælos. Psal. 2.* Tantam bravium cœleste decet ipsos quoque pugiles, qui sunt Filii Dei, hæredes Regni, Fratres Christi.

II. Hos autem pugiles Rex cœlestis ad currendum haud invitaret, si præmium non esset & suâ Majestate & Filiis Dei dignum: de quo S. Dionysius de Eccl. Hierarch. c. 2. inquit: *Certantibus Dominus præmia proponit, ut Deus; leges*

266 *Domus eternitatis. Consideratio*
autem certaminis tulit, ut sapiens; præ-
miâque vincentibus decora constituit &
pulcherrima. Sed qualia? Bravium ho-
noris, bravium victoriæ, bravium glo-
riæ sempiternæ, quod est beatitudo &
Deus ipse, ejusque visio, dilectio, & frui-
tio perpetua; in quibus vita & salus æ-
terna, ejusque essentia, excellentia, &
suavitas consistit: ipsum enim videre, ip-
sum amare & gustare vita æterna est, &
ipsum & omnium Sanctorum. O no-
bile bravium! O præmium cursu celer-
rimo dignum!

III. Ad hoc igitur bravium omnibus
currendum est Ecclesiasticis, Religiosis,
Sæcularibus: at quonam in stadio? Tem-
pus cursûs nostri vita nostra: stadium
verò omnibus commune est lex Domi-
ni, & via Mandatorum ejus, teste Davi-
de: *Beati immaculati in via, qui ambu-*
lant in lege Domini. Et Viam manda-
torum tuorum cucurri, cum dilatasti cor-
meum. Psal. 118. Hanc sæculares om-
nes decurrere tenentur, & si decurrant, ad
bravium currunt. Præter hoc stadium
omnibus Christianis commune, stadium
Cle-

Clericorum est, vita Ecclesiastica secundum Canones : stadium Religiosorum, vita & disciplina religiosa, secundum vota & regulas. Qui ab his stadiis recedunt, quantumvis currant, bravium non reportant; quia non ad bravium, sed in incertum currunt & extra stadium. Nihil enim aliud est, extra stadium & in incertum currere, quàm extra Decalogum, extra Canonem, extra regulam currere: quod diligenter se cavisse scribit Apostolus: *Ego sic curro non quasi in incertum.* l. c.

Paranesis.

O Christiani! ô Ecclesiastici! ô Religiosi! desideratisne hoc nobile ac cœleste bravium reportare? currendum est: sed ut nihil cursum sufflaminet aut retardet, impedimenta rejicienda sunt: *Omnis enim qui in agone contendit ab omnibus (impedientibus) se abstinet.* l. c. Abstinete igitur à gula, quæ debilitat, abstinete à luxuria, quæ enervat: abstinete ab avaritia, quæ onera imponit & gravat: sectamini verò temperantiam,

M 3

casti-

268 *Domus aternitatis. Consideratio*
castitatem, spiritus paupertatem, quæ
corpus & multò magis mentem robo-
rant. Atque ita strenuè pugnare & cur-
rere poteritis. Sed currite in via, in
stadio, non extrà: tenete stadium à Deo
vobis præfixum imitantes S. Apostolum
*Ego igitur sic curro, non quasi in incertum,
sic pugno, non quasi aerem verberans: sed
castigo corpus meum & in servitutem re-
digō; ne fortè cum aliis predicavero, ipse
reprobus efficiar. 1. Corinth. c. 9. 26.*

14. Junii.

I. **N**on sufficit currere, & ad bravium
currere & in stadio currere, sed
& celeriter currendum est; aliàs alii præ-
volant & bravium rapiunt, sed & per-
severanter currendum est. At quis ce-
lenter currit? Qui ardente voluntate &
charitate viam mandatorum decurrit.
*Beatus vir qui timet Dominum, in manda-
tis eius volet nimis. Psal. 111. Qui in
Clero cum fervore spiritus Domino ser-
vit: Spiritu ferventes, Domino servientes.
Rom. c. 12. Qui in ordine religioso,
magnâ alacritate & accuratione vota &*
regu-

regulas servat. *Qui sperant in Domino.*
 [*exspectantes ab eo bravium*] *current*
 & *non laborabunt*: & tales cum perseve-
 rantia currunt, amore divino incitati,
 nec cessant currere, donec bravium re-
 ferant: scientes scriptum esse; qui perse-
 veraverit usque in finem, hic salvus erit.
 Matth. c. 10. 12.

II. Sic autem currere, disce à Rege &
 Duce tuo Domino Jesu. Quomodo ille
 cucurrit? Audi S. Bernardum: Ipse ho-
 minis sæculique Author, quamdiu cum
 hominibus conversatus est, nunquid stetit?
 Et quidem teste Scripturâ, pertransiit be-
 nefaciendo & sanando omnes. Pertran-
 siit, ergo sicut non infructuosè, ita non re-
 missè, non pigrè, non lento gradu, sed quem-
 admodum de eo scriptum est: Exultavit
 ut Gigas ad currendam viam. Porro cur-
 rentem non apprehendit, qui & ipse pariter
 non currit. Et quid prodest Christum
 sequi, si non contingat consequi? Ideo Pau-
 lus agebat: Sic currite, ut comprehendatis.
 Ibi Christiane, fige tui cursûs, profectûsque
 metam, ubi Christus posuit suam: Factus
 est, inquit, obediens usque ad mortem.

270 *Domus aternitatis. Consideratio*
Quantumcunque ergo cucurreris, si usque
ad mortem non perveneris, bravium non
apprehendes. Bravium Christus est. Epist.
254. ad Garinum.

III. Omnes quidem currunt, sed non
omnes accipiunt bravium. Currunt
(ex mente S. Anselmi) ethnici, currunt
haeretici, currunt reprobi; sed unus
Christianorum verorum & electorum
populus obtinet bravium. Et inter Chri-
stianos currunt Clerici, currunt Reli-
giosi, currunt saeculares, currunt juvenes
& senes, pusilli & magni, divites & pau-
peres, at non omnes; sed unus accipit
bravium; qui haud dubie Christus est,
qui ut *Gigas exultavit ad currendam viam*
suam. Et de quo dicitur: *Nemo ascendit*
in caelum, nisi qui descendit de caelo, Fi-
lius hominis qui est in caelo. Joan. c. 3.
Verum Christus, non ascendit solus, sed
cum omnibus, qui cum ipso unum sunt,
per fidem & charitatem; qui viva & vera
membra sunt ejus corporis, cujus ipse
est caput. Quo deficiente, licet omnes
facultates suas in pauperes erogent, cor-
pusque suum tradant, ut ardeant; bra-
vium,

vium, id est Christum, ac cœleste regnum
nunquam consequentur.

Paranesis seu adhortatio.

QUapropter, ô Christiani! quotquot
in stadio curritis, non lentè: sed
velociter currite, & ne fatigemini cur-
rendo; ad bravium identidem oculos
reflectite. Christo vos jungite, in eum
oculos defigite, & cum eo currente, cur-
rite. Ipse ut homo cucurrit ad bra-
vium, & ut Deus ipse est bravium: ipse
enim est *via, veritas & vita*. Huc igitur
oculos & mentes: *Oculi mei semper
ad Dominum*. Psal. 24. Nolite atten-
dere, quid circumstantes dicant aut fa-
ciant: sive rideant, sive irrideant, sive
plaudant sive plodant, sive laudent, sive
vituperent; contemnite aliorum judicia,
more illorum qui in stadio currunt: per-
gite alacriter, currite velociter, ardenter,
perseveranter, semper per fidem & Cha-
ritatem Christo uniti, sic certò bra-
vium victoriæ & gloriæ æternæ repor-
tabitis.

15. Junii.

I. **L** Ubet hoc loco, Senes venerandi, vobis & mihi stimulum addenda currendum; non attento, quòd vires deficient, oculi caligent, manus tremant, pedes terram radant. *Et corpus, quod corrumpitur aggravet animam;* tamen currendum est; omni quidem ætati, sed vel maximè senibus, magnis passibus ad vitæ metam properantibus, motus etiam in fine velocior. In aliis quidem usu venit, ut carnis senectus, hebetet etiam vires animæ, at oppositum evenit senectuti justorum ferventium: nam ut animus eis fervet, vegetusque ad labores invenitur, ita & ipsimet corpori vigorem atque alacritatem aspergit: quemadmodum equi de via licet fessi, vicinitatem tamen hospitii sui sentientes velocius decurrunt.

II. Ita legimus illustres Dei servos, & sanctitate conspicuos, appropinquante vitæ senilis termino, novos in via Domini concepisse fervores, novos labores, in vinea Dei excolenda quæsisse, atque

atque ita cucurrille ad bravium. Aspici-
cite senes Venerabiles, Davidem, jam na-
tu grandævum, ædificationem Domûs
Domini moliri incipientem, Deo autem
opus hoc Filio ejus Salomoni reservan-
te, impensas nihilominus hujus operis,
in maxima copia præparantem. 2. Reg.
73. 12. Aspiciate Abrahamum jam cen-
tenarium, ac magnum Dei amicum, &
tamen à Deo audientem: *Ambula coram
me & esto perfectus.* Gen. c. 17. Ut senex
licet, velut à principio inchoet; & ad per-
fectionem currere incipiat.

III. Aspiciate Eliam Prophetam, zelo
igneo æstuantem, & tamen ab Angelo
audientem: *Surge, comede, grandis enim
tibi restat via.* 3. Reg. c. 19. 7. Scilicet
usque ad videndum in monte Horeb.
Dominum Deum suum. Aspiciate Di-
vum Paulum, jam senescentem, & au-
dite loquentem: *Propter quod non defi-
cimus; sed licet is, qui foris est, noster homo
corrumpatur; tamen, qui intus est, reno-
vatur de die in diem.* 2. Corinth. c. 4. 16.
Ecce virtus non gravatur annis, quin
potius annos ipsa sublevat ac vegetat.

Hæc scilicet est prudentia Sanctorum, ex senectute, non otii & quietis, sed laborum & fervoris ansas desumere, more lampadum, quæ fortiùs ardent, & lucent amplius, dum deficiunt.

Parænesis ad Senes.

QUapropter, Senes canitie spectabiles, exemplo Sanctorum ferventium, vobis currendum est, & cum velocitate currendum est: quia tempus vestrum breve est, nec senibus longum esse potest. Currendum est cum alacritate, quia juvenes queunt mori, senes diu vivere nequeunt; motus autem in fine velocior: Currendum est cum hilaritate animi & corde dilatato, per viam mandatorum Domini; juxta monitum Angelo Ephesino datum: *Prima opera facta* Apoc. c. 2. 7. Res enim periculi plena est, *Charitatem primam* reliquisse. I. c. v. 4. Currendum denique est cum perseverantia, ut priùs vos spiritus mortalis vitæ, quàm fervor Charitatis & famelicitisquæ justitiæ ac perfectionis deficiat. hâc ratione certò gloriæ cœlestis brevium

vium comprehendetis & merebimini e-
 logium Patriarchæ Caleb. *Usque in se-*
nectam permansit illi virtus, ut ascende-
ret in excelsum terræ locum. Eccli.
 c. 46. 11.

CONSIDERATIO XXVL.

Cœna magna beatæ æternitatis.

Homo quidam fecit cœnam magnam &
vocavit multos. Lucæ c. 14. 16.

16. Iunii.

I. **P**ARABOLA quinta Beatitudinem cœ-
 lestem nobis ob oculos ponens, à
 Salvatore nostro prolata, desumitur à
Cœna magna. Homo quidam fecit cœnam
magnam. l. c. Homo ille, cœnæ hujus
 institutor est Deus, Rex cœli & terræ, &
 Filius ejus Redemptor noster, qui Eccle-
 siam sibi desponsat mysticè per gratiam;
 sed in cœlo hæ nuptiæ consummantur
 per gloriam. Ita S. Hieron. S. Gregor. &
 alii. Hic homo fecit *cœnam*: beatitu-
 do enim non dicitur esse prandium, quo
 sumpto, reditur ad curas & labores: sed
cœna, quæ laboribus peractis institui-

M 7

tur,